

Turkuaz

Kültür – Sanat - Edebiyat

Irmak YILMAZ

HAYATA GERİ DÖNÜŞ

Sabah her zamanki gibi Turgut için erken ve güzel başlamıştı. Hemen hazırlanıp evden çıktı. Turgut, herkese selam verdi. Mahallenin korkulan asık suratlı teyzesi Aysel'e de selam verdi.

Turgut, çok yardımsever biriydi. Boş zamanlarında herkese yardım etmeyi kendine görev edinmişti. Yine bu günlerden biriydi. Turgut hayvanları besliyor, seviyor ve onlarla oynuyordu. Yaşlılara poşetlerini taşınmasına yardım ediyordu. Ama Aysel Teyze, Turgut'un bunları yapmasını istemiyor, bunu dile getirdiği gibi hayvanları da kovuyordu. Bu olaylar hemen hemen her gün tekrarlanıyordu. Turgut, bir gün Aysel Teyze'nin yanına gidip bunu niye yaptığını sordu. Ama bir cevap alamadığı gibi üstelik evden de kovulmuştu. Turgut, Aysel Teyze'nin böyle yapmasının bir sebebi olduğunu düşünüp araştırmaya başladı. Aysel Teyze'nin neden asık suratlı olduğunu, neden hayvanları ve insanları sevmediğini, kısacası öz geçmişini detaylı bir şekilde araştırdı. Yaklaşık bir aylık araştırma sonucu Aysel Teyze'nin babasının buldu. Aysel Teyze'nin babası, asık suratlı olmasının nedenlerini Turgut'a anlattı. Artık Turgut, Aysel Teyze'nin neden böyle davrandığını biliyor ve onun için çok üzülüyordu. Çünkü Aysel Teyze küçük bir çocukken köpeği insanlar tarafından öldürülmüştü. Bu yüzden insanlara çok önyargılı bakıyor, hayvanları gördükçe de köpeği aklına geldiği için hayvanları görmek istemiyordu.

Turgut, Aysel Teyze'ye bu yaşadıklarını yenmesi için yardım etmeye karar verdi. Turgut, komşularının köpeğinin yavrularından birini Aysel Teyze'ye hediye etmeye karar verdi. Komşusu ile konuşarak iki aylık olmuş köpek yavrusunu kendisine vermesini istedi. Aysel Teyze'ye hediye edeceğini söyledi. Komşusu köpek yavrularını çok sevdiği için ilk başlarda vermek istemedi. Ancak, sonuçta bu kadar çok köpek yavrusuna bakamayacağını, başkalarına vermesinin gerektiğini düşündü. Bu nedenle de Turgut'a istediği köpek yavrusunu verdi. Turgut, küçük ve sevimli köpek yavru için bir tasma ayarladı. Ertesi gün de yavru köpekle birlikte Aysel Teyze'nin evine gitti. Aysel Teyze'ye bu köpek yavrusunun çok sevimli ve çok temiz olduğunu söyledi. İsterse de ona hediye edebileceğini söyledi. Aysel Teyze ilk başlarda köpek yavrusunu hediye almak istemedi. Ancak yavru ona şirinlikler yaptıkça, sevimliliğini gösterdikçe Aysel Teyze yavru köpeği sevmeye başladı. Bir taraftan da hediyeyi kabul etsem mi, diye düşündü. Sonra da hediyeyi kabul etti ve Turgut'a çok teşekkür etti.

Aysel Teyze artık vaktini köpek yavrusu ile geçiriyor, onu gittiği her yere götürüyordu. Köpek yavrusuna Şuku adını verdi. Şuku çok sevimli olduğundan herkes Şuku'yu çok seviyordu. Komşu çocukları Şuku ile oynamak için can atıyordu. Şuku çok temiz bir köpekti. Aysel Teyze artık çok mutluydu. Her gün birilerine yardım etmeye ve hayvanları sevmeye başladı. Ayrı yaşadığı babasını da kendi evine getirmişti. Şuku ile her gün çok güzel geliyordu Aysel Teyze'ye.

Aysel Teyze, ara sıra Turgut'a gidip çok teşekkür ediyordu. Çünkü Turgut, Aysel Teyze'yi yaşadığı karanlıktan çıkarıp, Aysel Teyze'nin kalbini aydınlatmıştı.

Gamze DEMİRKAN

Medine BAL **BU SEVGİ**

Bu sevgi sanki meşe ağacı,
Kışın dökülmez yaprakları,
Sonbahar da sararmaz,
Tek rengin gökkuşağı gibi.

Bu sevgi, kuş sesi gibi,
Hiç bitmez, hangi diyarda olursa olsun,
Nota gibi, melodi gibi,
Ve en çok da şarkı gibi.

Bu sevgi, gökyüzü gibi,
Gece ve gündüz aynı saatte,
Bir yere yağmur, bir yere kar...
Hem de aynı zaman diliminde.

Bu sevgi, kar gibi,
Güneş çıksa eriyecek, soğuk çıksa buz tutacak gibi,
Erirse yokluğa karışır vakitsizce,
Buz tutarsa sonsuzluğu dondurur zamansızca!

SEVERKEN YALNIZ KALMAK

Sevgi, insanın içinde yaşadığı ve karşısındakine aktarabildiği bir duygudur. Yaşadıkça çoğalır, sevilene aktarıldıkça artar. Paylaşmayı, birlikte yemeyi-içmeyi, birlikte bir şeyler yapmayı mümkün kılar.

İnsanlar birbirlerine, örfümüz, adetimiz, din ve ahlak kurallarımız gereğince saygı duymak zorundadır. Ancak, herkes herkesi sevmek zorunda değildir. İnsanlar sevgisini oluşturmada ve göstermede daha sınırlayıcıdır. Sevgi öyle "seviyorum" demek de değildir. Sevgi gerçekten, yürekten hissedilen bir duygu yoğunluğudur. İnsan hayatını, sevinçlerini, mutluluğunu sevdiği ile paylaşır, sevdiğini korur, kollar. Her ne kadar kimileri önce dış görünüme bakarak sevip sevmeyeceğine karar verse de; bu yaklaşım her zaman doğru değildir. Bana göre yanlış bir yoldur. Çünkü her insan görüldüğü gibi değildir. Görünüşüne bakılarak önyargılı yaklaşılan yüzlerce belki de binlerce kişi sevmeyi zorunlu kılan iyi niyetli olma, yardımsever olma, çalışkan olma gibi erdemleri taşır bünyesinde. Ben, arkadaşlık kurarken insanlara güvenip, sevip ve sonrasında hayal kırıklığına uğramak istemediğimden herkesi hemen öyle kolayca sevmiyorum. Evet, her insana, hatta yaşayan her canlıya saygı duyuyorum, anlamaya çalışıyorum ama herkesi çok sevmiyorum. Herkesin sevgisi kendisinedir, diye düşünüyorum çoğu zaman. Ne kadar seversen sev bazen senin sevdiğin kadar sevimyebilirsin bu hayatta. Sevgi bireylere küçüklükten aşılanıyor. Küçüklüğünde aile ortamında, arkadaş ortamında aşılanıyor, oluşturulan sevgi, insanların yetişkinliğinde, yaşlılığından sürdürülmesini sağlıyor. Sevginin aşılanmasında ailenin olması gerekli bir koşul olarak görülürken; ailenin sevgi konusunda bilinçsiz olmasının bir anlamı olmayabiliyor. Ailesi yanında olanların işi kolay deniliyor. Peki ailemiz varken ya ailesizsek ne olacak, bunu düşüneniniz var mı?

Hayat herkese aynı pencereden bakmıyor. Kiminin hayatı hazır önüne geliyor, kolay yaşıyor; kimileri zor hayat şartlarında tırnakları ile kazıyarak bir yerlere geliyor. Hayat kimisine acı, kimisine tatlıdır. Ailesi olmayanlar yalnızlık içindedir, derler ama bunun kanıtı yoktur. Çünkü anne babasını kaybetmiş veya anne babası boşanmış çocuklarda, akrabaları ve arkadaşları arasında sevgi ile beslenen bir aile ortamı yaratabilir. Yaşadıkça, büyüdükçe, hayatı tanıdıkça insan bunu daha iyi anlıyor.

Şunu hiçbir zaman unutmamak gerek: İnsan yalnızken de sevebilir, severken yalnız da kalabilir. Başkalarını sevmek, başkaları tarafından sevilme tamamen insanın kendi elindedir. İnsan kendi düşünceleri, duyguları ve yaklaşımları ile bunu yönlendirir.

TURK DILI

Sizce, Türkçe çok zengin bir dil değil mi? Köklü bir dil olması zenginliğine zenginlik katıyor. Türkler yaşamları boyunca birden fazla alfabe kullanmıştır. Bu nedenle birçok kültür ve dille etkileşim içinde olmuştur. Bu süreçte, etkileşim içinde olduğu dillerden kelime almış, bu dillere kelime vermiştir. Örneğin: yoğurt, baklava, cacık kebab... Fakat bu zenginliğimize, gölge düşürecek bir dönemdeyiz. Çünkü internetin yaygınlaşmasıyla birlikte çağımızın gençleri, dünyayla kolay iletişim kurdukları için diğer dillerden etkilenmeye ve dilimize yabancı kelimeler girmeye başlamıştır. Özellikle Batı'ya yönelim daha fazladır. Batı'dan bazı kelimelerin doğrudan alınması Türkçenin yozlaşmasına neden olmaktadır. Türkçe karşılığı olan kelimelerin yerine yabancı kelimelerin kullanılması, Türkçemizi yozlaştırmaktadır. Bütün bu değişimler karşısında ana dilimiz Türkçeye sahip çıkmamız gerekiyor. Kendi dilimizi koruyamazsak, benliğimizi kaybetmiş oluruz. Dil, milletin birlik ve bütünlüğünü sağlayan en güçlü bağıdır.

KARANLIK GECE VE CEVAPLARI

Kafamda sorular,
Geceye saklanmış yalan cevaplar,
Bu kadar karanlıklar içinde,
Aradığımı nasıl bulayım, sen de?

Ulur köpek ezan vakti,
Öter kuş sabahın seheri,
Zamana saklanmış her şey,
Lakin sorular bitmez ki kafamda.

Sonsuzluğu düşünürüm bazen,
Ve bazen de yokluğa karışmayı,
Hangisi daha yorucu, karar kimde?
Sonumu belirleyemiyorum bu bilinmezde.

Yalnızlık mi beni boğan,
Yoksa ip gibi dolanmış mi yüreğime bu melankoli,
Nedendir bu hüznün yok mu soran?
Aynalar göstermiyor gerçek beni!

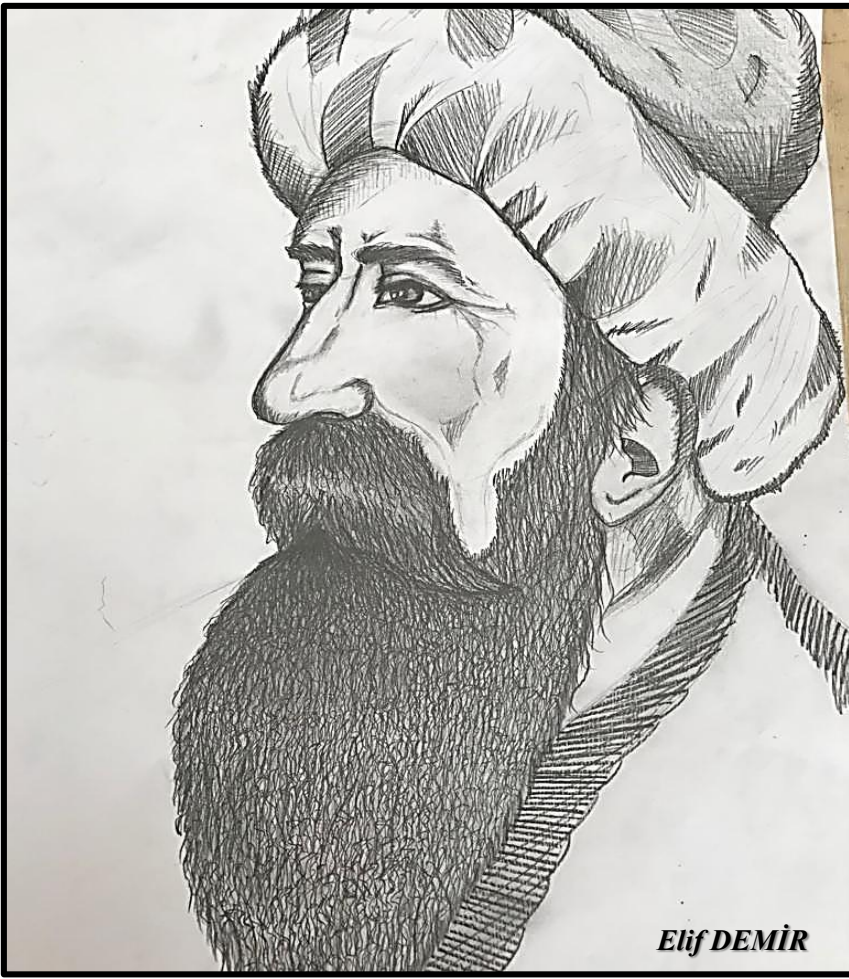
Sarıp sarmalamış gecenin hüznü, oysaki...
Dokuza çıkmış adı bu gecenin,
Alıp veremediğimiz karanlıktaydı halbuki,
Ve bir sırdı "bu karanlık hepimizin!"

YUCE VATAN

Vatan istila altındayken,
Toparlanma zamanı geldi.
Topraklarda düşman gezerken,
Ayağa kalkma vakti geldi.

Dağlarda gezer de yorulmaz.
Bu toprak ki yüce vatanıdır.
Yiğide aşkın ne sorulmaz.
Yiğidin tek aşkı vatanıdır.

Geride kalanın gözü yaş,
Bu topraktır yiğide tek aşk,
Ne ana, ne bacı, ne yoldaş,
Bu millete vatanıdır tek aşk.

Elif DEMİR

Ahmet Talha HİMMETOĞLU TEKNOLOJİNİN KULLANIMI

Günümüzde teknolojinin yaygınlaşması ve kullanımının hızla artması, faydalarının yanında zararlarının da ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Hızla gelişen, değişen teknolojinin en önemli zararlarından biri teknoloji bağımlılığıdır. Teknoloji bağımlılığı, günümüzde sağlık problemleri arasında yer almaktadır.

Teknoloji bağımlılığı, insanların teknik cihazlara ve araçlara bağlı olarak yaşamını sürdürürken teknolojiden ayırlamaması anlamına gelmektedir. Bu da hem bedensel hem de psikolojik sorunların yaşanmasına neden olmaktadır.

Teknoloji bağımlılığı, insanların hayatında zaman ve enerji bakımından israfın yaşanmasına neden olmaktadır. Bu israf, sağlık israfı olarak da yaşanmaktadır. Kişilerin araçlara ve cihazlara bağlı olan yaşamı, hızı ve tüketime kapı açmakta ve bu, süresiz olarak meydana gelmektedir.

Teknoloji bağımlılığının önüne geçilmesi için: aşırı gidilmemesi, planlı hareket edilmesi ve programlı olunması gerekir. Böylece teknoloji ile kurulan ilişkilerin makul bir seviyeye gelmesi veya çekilmesi gerçekleşir.

Teknoloji doğru kullanılırsa faydalıdır.

Gamze ÇAKIROĞLU HAYAT

Hiç yorulmasam mesela koşsam, gezsem, eğlensem.
Hiç sıkılmasam okurken kitap, izlerken film,
Hiç etmesem acele giderken bir yere, tanırken birini,
Hiç olmasa dizlerimde yara, düşüp kalkıp devam etsem.
Hiç olmasan mesela pişman, alsam hep en iyi dersleri,
Demesem peki, tamam yaşasam hiç bıkmadan,
Yetmiyor mu insana verilen bu armağan ?

Zeynep ENGEL

DÜŞÜNMEK VE YAŞAMAK ÜZERİNE

Haydi, başlayalım yazmaya. Daha doğrusu hayatın üzerimize bindirdiği yükü bir az olsun hafifletmeye, ruhumuzu dinlendirmeye, biraz da düşünmeye...

Uzun zamandır düşünmekteyim. Varoluşumu, insanlığı ve insan nasıl olunur sorusunun cevabını. Dillere dolanan anlamsız şarkıların verdiği huzuru. Şu an yazma ihtiyacımın tıpkı bir yaşamsal ihtiyaç gibi beni neden bitirip kemirdiğini. Düşünüyorum işte. Ne güzel demiş ünlü filozof "Düşünüyorum, öyleyse varım!"

Düşünmek... Ne güzel eylem. Belki de eylemlerin en anlamlısı. Belki de yaşamın en zor hali. Düşünmek, emek ister, zaman ister, yoğunlaşmak ister. Yaşamı anlamlı hale getirir.

Yaşamak, güzelce yaşamak anlamlıdır. Ancak ölüm de bizi her an yakalayabilir. Kim bilir o an, belki de şu andır ya da size çok yaklaşmıştır. Belki de bu satırlar ahlakınızı yeniden düşünmeniz için ölümünüzden önce size tanınmış son bir fırsat, son bir hatırlatma, son bir uyarıdır.

Siz bu satırları okurken bir saat sonra hayatta kalacağımızdan emin olamazsınız. Bir saat sonra hayatta olsanız, bir sonraki saate erişeceğinizin hiçbir garantisi yoktur. Saat değil bir dakika, hatta bir saniye sonra bile hayatta olacağınız kesin değildir. Bu kitabı sonuna kadar okuyup bitireceğinizin de hiçbir garantisi yoktur. Ölüm size, büyük bir ihtimalle, bir dakika öncesinde ölmeyi hiç aklınızdan geçirmediğiniz bir anda gelecektir.

Mutlaka öleceksiniz, tüm sevdiğiniz de ölecek, sizden önce ya da sonra mutlaka ölecekler. Bundan 100 sene sonra dünya üzerinde sizin tanıdığınız hiçbir canlı insan kalmayacak. Bu demek olmuyor ki her anınızı ölümü düşünmekle geçirin, kendinizi psikolojik olarak bir düşünen bireye dönüştürün.

Sadece yaşadığımız her anın kıymetini bilin ve o anı doyusuya yaşayın. Bazıları için bu garip gelebilir. Oysaki anı yaşamak, öylesine pervasızca yaşamak demek falan değil! Yalnızca kalbinin sesiyle hareket edip başka hiçbir şeye önem vermemek hiç değil! Bu yalnızca yaşadığımız anın önemini kavrayıp, şimdiki zamana karşı farkındalığımızı arttırmak demek! Nefes aldığımızı hissetmek, düşünceler arasında kaybolup gitmek yerine onları gözlemleyebilmek demek!

Sadece yaşadığını hissetmelisin. Evet, sen yaşıyorsun.

Hissetmiyor olabilirsin. Ama her geçen dakika yaşıyorsun, yaşlanıyorsun. Önemli olan yaşadığını hissetmek.

Aybike GAMZE

İMTİYAZ SAHİBİ

Yusuf YURUL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Dilek YURDAKUL

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

İlyas ÖZÇELİK

GÖRSEL DANIŞMAN

Erman GÜNER

YAYIN KURULU

Hacı Bayran CAN

Kübra ESEN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ANADOLU LİSESİ

Yavuz Selim Mah. Hükümet Cad. Anadolu Sok. No:1

Çubuk/ANKARA 0 312 837 79 00